

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 188

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 26 martie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE SENATULUI			
6.	— Hotărâre privind validarea unui membru al Consiliului Superior al Magistraturii	2	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.407 din 16 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 lit. e) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	2-3		
Decizia nr. 1.410 din 16 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 și art. 400 din Codul de procedură civilă	4-5		
Decizia nr. 1.413 din 16 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 179 din Codul de procedură civilă	6-7		
Decizia nr. 203 din 17 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 lit. c), art. 57 și art. 58 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	7-8		
Decizia nr. 241 din 19 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 304 pct. 8 și 9 și ale art. 304 ¹ din Codul de procedură civilă	9-10		
Decizia nr. 300 din 3 martie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 123 ¹ alin. (1) lit. e) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe.....	10-12		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
282.	— Hotărâre pentru modificarea art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 546/2005 privind aprobarea Strategiei	de privatizare a Societății Comerciale Filiala de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice „Electrica Muntenia Sud” — S.A., a unor măsuri pentru punerea în aplicare a strategiei, precum și privind constituirea Comisiei pentru coordonarea privatizării acestei societăți	13
283.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.720/2008 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, precum și pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice.....		13-14
316.	— Hotărâre privind trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia a unor construcții aflate în administrarea Penitenciarului Poarta Albă.....		15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
528.	— Ordin al ministrului finanțelor publice pentru abrogarea pct. 5.3.2 alin. 2 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 146/2002 privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului, aprobată cu modificări prin Legea nr. 201/2003, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.235/2003		16
★			
	Quantumul total al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2008, conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale.....		16

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRÂRE****privind validarea unui membru al Consiliului Superior al Magistraturii**

În temeiul prevederilor art. 133 alin. (2) lit. a) și alin. (4) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 18 alin. (4) și art. 55 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Până la alegerea unui nou membru, Senatul îl validează în calitate de membru al Consiliului Superior al Magistraturii pe domnul judecător Gheorghe Groza, care asigură

interimatul pentru locul rămas vacant ca urmare a încetării calității de membru al Consiliului Superior al Magistraturii a doamnei judecător Angela Hărăstășanu, prin pensionare.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 25 martie 2009, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 25 martie 2009.

Nr. 6.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.407****din 16 decembrie 2008****referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 lit. e) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 august 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.380/121/2008, **Tribunalul Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Gheorghe Livinț.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege atacate

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Gheorghe Livinț în Dosarul nr. 2.380/121/2008 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

contravin dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, deoarece, în aplicarea acestora, instanța de judecată i-a cerut să plătească două taxe de timbru.

Tribunalul Galați — Secția civilă consideră că prevederile art. 3 din Legea nr. 146/1997 nu contravin normelor constituționale.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Examinând actele aflate în dosarul instanței de judecată, Curtea observă că autorul excepției a contestat valoarea taxei judiciare datorate în baza unei hotărâri judecătorești, pronunțată într-o cauză având ca obiect o contestație la executare.

Așadar, obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 3 lit. e) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu următorul cuprins:

„Art. 3. — *Acțiunile și cererile neevaluabile în bani se taxează astfel: [...]*

e) *cereri de suspendare a executării silite, inclusiv a executării vremelnice, precum și cereri în legătură cu măsurile asiguratorii — 10 lei”.*

Textul constituțional considerat a fi încălcat este cel al art. 1 alin. (5) din Constituție privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că atât Legea nr. 146/1997 în integralitate, cât și unele dintre prevederile cuprinse în art. 3 al acestei legi au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 453 din 20 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 943 din 21 octombrie 2005, Decizia nr. 913 din 5 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 55 din 24 ianuarie 2007, și Decizia nr. 813 din 3 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 din 30 iulie 2008, Curtea a statuat că este legal și echitabil ca justițiabilii care trag un folos nemijlocit din activitatea desfășurată de autoritățile judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor acestora. Pe de altă parte, s-a arătat că echivalentul taxelor judiciare de timbru este integrat în valoarea cheltuielilor de judecată stabilite de instanța de judecată prin hotărârea pe care o pronunță în cauză, plata acestora revenind părții care cade în pretenții.

De asemenea, Curtea a mai reținut că obligația plății taxelor judiciare de timbru, ca una dintre condițiile sesizării legale a instanțelor judecătorești, este prevăzută de norme procedurale, a căror adoptare, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, intră în competența exclusivă a legiuitorului. Legiuitorul are opțiunea liberă în determinarea cererilor pentru care trebuie plătite taxe judiciare de timbru, a cuantumului acestora, precum și a părților care au obligația să le plătească. În raport cu obiectul acțiunilor sau al cererilor, cuantumul taxelor judiciare de timbru este stabilit în mod diferit, prin sume fixe, în cazul cererilor al căror obiect nu este evaluabil în bani, și prin cote procentuale aplicate la valoarea obiectului cererii, când acesta este evaluabil în bani.

Considerentele și soluția acestor decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 lit. e) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Gheorghe Livinț în Dosarul nr. 2.380/121/2008 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.410

din 16 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 și art. 400
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială Pettim din Brașov în Dosarul nr. 6.232/197/2008 al Tribunalului Brașov — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 2.100D/2008.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea celor două dosare, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate au parțial același obiect.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord ca aceste dosare să fie conexe.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 2.100D/2008 la Dosarul nr. 2.072D/2008, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 6.232/197/2008, **Tribunalul Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială Pettim din Brașov.

Prin Încheierea din 13 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 27.972/3/2008, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a prevederilor art. 399 și art. 400 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială C.F.R. Transauto — S.A. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 16, art. 21 și art. 44 din Constituție, deoarece instituie un regim inegal pentru cazul în care executarea privește o hotărâre judecătorească și cazul în care executarea se face pe baza altui titlu executoriu, iar procedura urmată este de natură să prelungească procesul pe o perioadă în care însuși dreptul de proprietate în litigiu poate fi pierdut.

Pe de altă parte, se mai susține că prevederile de lege criticate dau posibilitatea contestatoarei să invoce probleme de fond ale pretențiilor sale, care puteau fi valorificate în cursul judecății, fie prin cererile adresate instanței, fie prin exercitarea căilor de atac prevăzute de lege. Pe această cale se aduc completări dispozitivului hotărârii, cu pretenții care nu au fost valorificate în cursul judecății cauzei, cu care instanța de fond nu a fost investită.

Tribunalul Brașov — Secția civilă consideră că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială apreciază excepția ca neîntemeiată, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 399 și art. 400 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 399: „*Împotriva executării silită, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămăți prin executare. De asemenea, dacă nu s-a utilizat procedura prevăzută de art. 281¹, se poate face contestație și în cazul în care sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea titlului executoriu, precum și în cazul în care organul de executare refuză să înceapă executarea silită ori să îndeplinească un act de executare în condițiile prevăzute de lege.*

Nerespectarea dispozițiilor privitoare la executarea silită însăși sau la efectuarea oricărui act de executare atrage sancțiunea anulării actului nelegal.

De asemenea, după ce a început executarea silită, cei interesați sau vătămăți pot cere, pe calea contestației la executare, și anularea încheierii prin care s-a dispus investirea cu formula executorie, dată fără îndeplinirea condițiilor legale.

În cazul în care executarea silită se face în temeiul unui titlu executoriu care nu este emis de o instanță judecătorească, se pot invoca în contestația la executare apărări de fond împotriva titlului executoriu, dacă legea nu prevede în acest scop o altă cale de atac.”;

— Art. 400: „*Contestația se introduce la instanța de executare.*

Contestația privind lămurirea înțelesului, întinderii sau aplicării titlului executoriu se introduce la instanța care a pronunțat hotărârea ce se execută. Dacă o asemenea contestație vizează un titlu executoriu ce nu emană de la un organ de jurisdicție, competența de soluționare aparține instanței de executare.”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 referitoare la restrângerea

exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 126 privind instanțele judecătorești și ale art. 135 privind economia.

Asupra criticii având ca obiect art. 399 și art. 400 din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat în mai multe rânduri, respingând excepția de neconstituționalitate referitoare la aceste prevederi de lege.

Astfel, prin Decizia nr. 969 din 25 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 705 din 16 octombrie 2008, Curtea a reținut, în esență, „că procedura contestației la executare este destinată să înlăture neregularitățile comise cu prilejul urmăririi silită sau să expliciteze titlul executoriu ce urmează a fi valorificat. În cadrul soluționării contestației, instanța nu poate examina împrejurări care vizează fondul cauzei și care sunt de natură să repună în discuție hotărârile care emană de la organe cu activitate jurisdicțională în fața cărora au avut loc dezbateri contradictorii, părțile având posibilitatea, cu acel prilej, de a invoca apărările de fond necesare. O soluție contrară sub acest aspect ar nesocoti principiul autorității de lucru judecat, ceea ce este inadmisibil.

De altfel, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilirea competenței instanțelor și a procedurii de judecată constituie atributul exclusiv al legiuitorului, acesta fiind ținut desigur ca în procesul de legiferare să se circumscrie cadrulul constituțional.”

De asemenea, prin Decizia nr. 722 din 17 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 7 august 2008, Curtea a reținut că, „numai în cazul în care executarea silită se face în temeiul unui titlu executoriu care nu este emis de o instanță judecătorească, se pot invoca în contestația la executare apărări de fond împotriva titlului executoriu și numai dacă legea nu prevede în acest scop o altă cale de atac”.

Considerentele și soluția deciziilor menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 și art. 400 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială Pettim din Brașov în Dosarul nr. 6.232/197/2008 al Tribunalului Brașov — Secția civilă și de Societatea Comercială C.F.R. Transauto — S.A. din București în Dosarul nr. 27.972/3/2008 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.413

din 16 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 179
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 179 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială Orange România — S.A. în Dosarul nr. 41/3/CA/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă partea Tudor Stomff, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Partea prezentă solicită respingerea excepției pentru motivele arătate în notele scrise pe care le-a depus la dosarul Curții Constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că textul de lege criticat este în acord cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 44/3/CA/2008, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 179 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială Orange România — S.A.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege atacate contravin dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (3) din Constituție, deoarece instituie dreptul discreționar al instanței de judecată de a stabili dacă este sau nu cazul să solicite concursul unui expert pentru stabilirea autenticității unor înscrisuri.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția ridicată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și

exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că prevederile de lege criticate sunt norme de procedură a căror reglementare este de competența exclusivă a legiuitorului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 179 din Codul de procedură civilă, cuprinse în titlul III — Procedura înaintea primei instanțe, cap. III — Judecata, secțiunea a III-a — Administrarea dovezilor.

Acest text de lege are următoarea redactare: „*Dacă instanța, după verificarea înscrisului cu scrisul sau semnătura făcută în fața ei sau cu alte înscrisuri, nu este lămurită, va dispune ca verificarea să se facă prin expert, obligând părțile să depună de îndată înscrisuri pentru verificare.*”

Se primesc ca atare:

1. *Înscrisurile autentice;*
2. *Înscrisurile private, netăgăduite de părți;*
3. *partea din înscris netăgăduită;*
4. *scrisul sau semnătura făcută înaintea instanței.*

Înscrisurile depuse pentru verificare vor fi semnate de președinte, grefier și părți.

Părțile iau cunoștință de înscrisuri în ședință.”

Textul constituțional invocat este cel al art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție.

Analizând critica de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile de lege criticate referitoare la posibilitatea instanței de judecată, în cazul în care nu este lămurită, de a desemna un expert pentru verificarea de scripte, nu contravine dreptului părților de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor legitime, de a beneficia de un proces echitabil și de judecarea acestuia într-un termen rezonabil.

În plus, prevederile de lege criticate reprezintă norme de procedură a căror reglementare este de competența exclusivă a legiuitorului, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție.

De altfel, cu privire la competența instanței de a hotărî asupra admisibilității unei probe, Curtea, prin Decizia nr. 665 din 12 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 23 iulie 2008, a statuat că, „în ceea ce privește competența recunoscută instanței de a hotărî asupra admisibilității unei probe, în funcție de relevanța și concludența sa, aceasta este un corolar firesc și necesar al investiției sale cu soluționarea

cauzei pe care este ținută să o finalizeze printr-o hotărâre legală și temeinică. Dincolo de rațiunile care impun și justifică o atare prerogativă, consacrarea ei nu relevă însă niciun fine de neconstituționalitate [...]”.

Aceste considerente reținute de Curte în decizia menționată sunt valabile și în argumentarea constituționalității prevederilor de lege criticate în cauza de față.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 179 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială Orange România — S.A. în Dosarul nr. 41/3/CA/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 203

din 17 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 lit. c), art. 57 și art. 58 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.657/42/2006, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 lit. c), art. 57 și art. 58 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială KFT Finance Certified S.R.L. — S.P. din Pitești cu ocazia soluționării recursurilor declarate împotriva Deciziei nr. 240 din 15 noiembrie 2006, pronunțată de Curtea de Apel Pitești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 56 lit. c), art. 57 și art. 58 din Legea nr. 31/1990 contravin prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (2), art. 45, 124, 135 și art. 136 alin. (5), precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens arată, în esență, că,

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 lit. c), art. 57 și art. 58 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială KFT Finance Certified S.R.L. — S.P. din Pitești în Dosarul nr. 3.657/42/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

potrivit textelor de lege criticate, nulitatea unei societăți înmatriculate poate fi declarată de aceeași instanță care a judecat în fond cererea de înființare, autorizare și înmatriculare a societății, oricând, pe motivul că obiectul de activitate este ilicit sau contrar ordinii publice, la solicitarea oricărei persoane. Acest fapt face imposibilă asigurarea imparțialității instanței respective, lezând totodată stabilitatea raporturilor juridice.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale sau reglementărilor internaționale invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 56 lit. c), art. 57 și art. 58 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 56 lit. c): „Nulitatea unei societăți înmatriculate în registrul comerțului poate fi declarată de tribunal numai atunci când: [...]”

c) *obiectul de activitate al societății este ilicit sau contrar ordinii publice;*”;

— Art. 57: „Nulitatea nu poate fi declarată în cazul în care cauza ei, invocată în cererea de anulare, a fost înlăturată înainte de a se pune concluzii în fond la tribunal.”;

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 lit. c), art. 57 și art. 58 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială KFT Finance Certified S.R.L. — S.P. din Pitești în Dosarul nr. 3.657/42/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

— Art. 58: „(1) Pe data la care hotărârea judecătorească de declarare a nulității a devenit irevocabilă, societatea încetează fără efect retroactiv și intră în lichidare. Dispozițiile legale privind lichidarea societăților ca urmare a dizolvării se aplică în mod corespunzător.

(2) Prin hotărârea judecătorească de declarare a nulității se vor numi și lichidatorii societății.

(3) Tribunalul va comunica hotărârea judecătorească oficiului registrului comerțului, care, după menționare, o va trimite Monitorului Oficial al României spre publicare în Partea a IV-a, în extras.

(4) Asociații răspund pentru obligațiile sociale până la acoperirea acestora în conformitate cu prevederile art. 3.”

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege autorul excepției invocă prevederile constituționale ale art. 44 alin. (2) — *Dreptul de proprietate privată*, art. 45 — *Libertatea economică*, art. 124 — *Înfăptuirea justiției*, art. 135 — *Economia* și art. 136 alin. (5) — *Proprietatea*. De asemenea, este invocat art. 6 — *Dreptul la proces echitabil* — din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 lit. c), art. 57 și art. 58 din Legea nr. 31/1990, Curtea reține că legiuitorul, în temeiul competenței sale constituționale, a prevăzut cauzele și procedura de încetare a activității unei societăți comerciale înmatriculate în registrul comerțului atunci când obiectul de activitate al societății este ilicit sau contrar ordinii publice.

Cu toate că legiuitorul folosește sintagma „nulitate a unei societăți comerciale” și statuează că, pe data la care hotărârea judecătorească de constatare a nulității a devenit irevocabilă, societatea încetează fără efect retroactiv și intră în lichidare, criticile autorului excepției, referitoare la faptul că instanța care a judecat în fond cererea de înființare, autorizare și înmatriculare a societății se pronunță și cu privire la nulitatea acesteia, nu sunt de natură a aduce atingere dispozițiilor constituționale și nici reglementărilor internaționale invocate.

Asupra dispozițiilor de lege criticate Curtea Constituțională s-a pronunțat prin mai multe decizii, precum deciziile nr. 392 și nr. 394 din 25 martie 2008, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 21 aprilie 2008.

Atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 241

din 19 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 304 pct. 8 și 9 și ale art. 304¹
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 304 pct. 8 și 9 și ale art. 304¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mugurel Botaș și Doina Ionică Dinculescu în Dosarul nr. 12.241/300/2006 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal se prezintă, pentru partea Nicolae Paraschiv Gheran, doamna avocat Maria Vizitiu, apărător ales cu delegație la dosar. Se constată lipsa autorilor și a celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent învederează Curții că apărătorul ales al autorilor excepției și al părților Ion Cristian Ionică Dinculescu, Nadia Elena Ionică, Vasile Stan și Lenuța Bontaș a depus la dosar o cerere prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată, întrucât se află în imposibilitate de prezentare din motive medicale.

Având cuvântul cu privire la această cerere, apărătorul părții Nicolae Paraschiv Gheran și reprezentantul Ministerului Public pun concluzii de respingere.

Deliberând, Curtea respinge cererea ca nedovedită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului părții Nicolae Paraschiv Gheran, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Procurorul pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, apreciind că este nemotivată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 12.241/300/2006, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 304 pct. 8 și 9 și ale art. 304¹ din Codul de procedură civilă.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Mugurel Botaș și Doina Ionică Dinculescu într-o cauză civilă având ca obiect anularea unor contracte de vânzare-cumpărare.

În **motivarea excepției**, autorii acesteia susțin că textele de lege criticate încalcă prevederile art. 16 alin. (1), art. 20, art. 21, ale art. 44 alin. (2) din Constituție, precum și dispoziții din diverse documente internaționale cu privire la drepturile omului.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului părții Nicolae Paraschiv Gheran, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 304 pct. 8 și 9 și ale art. 304¹ din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

— Art. 304 pct. 8 și 9: „*Modificarea sau casarea unei hotărâri se poate cere: (...)*

8. când instanța, interpretând greșit actul juridic dedus judecătii, a schimbat natura ori înțelesul lămurit și vădit neîndoielnic al acestuia;

9. când hotărârea pronunțată este lipsită de temei legal ori a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a legii;”;

— Art. 304¹: „*Recursul declarat împotriva unei hotărâri care, potrivit legii, nu poate fi atacată cu apel nu este limitat la motivele de casare prevăzute în art. 304, instanța putând să examineze cauza sub toate aspectele.*”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse la art. 16 alin. (1) care instituie principiul egalității cetățenilor în fața legii, fără privilegii și fără discriminări, la art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, la art. 21 privind accesul liber la justiție și la art. 44 alin. (2) care statuează cu privire la garantarea și ocrotirea în mod egal a dreptului de proprietate privată, indiferent de titular. De asemenea, se mai invocă și dispoziții din următoarele documente internaționale: art. 11 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale (ratificat de România prin Decretul nr. 212/1974, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 146 din 20 noiembrie 1974), potrivit căruia statele-părți recunosc, printre altele, dreptul oricărei persoane la o locuință,

art. 5 lit. e) pct. iii) din Convenția internațională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială (la care România a aderat prin Decretul nr. 345/1970, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 92 din 28 iulie 1970), prin care statele-părți se angajează ca, în ce privește folosirea dreptului la locuință, să garanteze dreptul fiecăruia la egalitate în fața legii, fără deosebire de rasă, culoare, origine națională sau etnică, și art. 25 pct. 1 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, care proclamă că orice om are dreptul la un nivel de trai care să le asigure sănătatea și bunăstarea lui și familiei, cuprinzând, printre altele, locuința.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este inadmisibilă, urmând să fie respinsă ca atare. În cererea de ridicare a excepției adresată Tribunalului București, autorii acesteia nu au formulat nicio critică prin prisma căreia să se poată analiza constituționalitatea textelor de lege ce formează obiect al excepției. Întrucât nu s-a făcut nicio mențiune din care să rezulte în ce constă, în viziunea autorilor, contrarietatea dintre textele de lege criticate și prevederile constituționale invocate, sesizarea din prezenta cauză nu îndeplinește exigențele cuprinse în art. 10 alin. (2) din Legea

nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căroră „Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”. Simpla enumerare a unor prevederi din Legea fundamentală sau din alte documente internaționale nu echivalează cu o motivare.

În plus, Curtea observă că prin încheierea de sesizare a fost investită numai cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 pct. 8 și 9 și ale art. 304¹ din Codul de procedură civilă, astfel că documentul aflat la dosarul cauzei, care se dorește a fi o completare a excepției de neconstituționalitate și care se referă la alte texte de lege, și anume la un articol din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, nu poate fi considerat nici motivare scrisă a excepției, nici sesizare a instanței de contencios constituțional cu soluționarea excepției având ca obiect acest text de lege. Aceasta este concluzia ce se desprinde din prevederile art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia „Sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere (...)”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 304 pct. 8 și 9 și ale art. 304¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mugurel Botaș și Doina Ionică Dinculescu în Dosarul nr. 12.241/300/2006 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 300

din 3 martie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 123¹ alin. (1) lit. e)
din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe**

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Ion Predescu — judecător
Tudorel Toader — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător

Augustin Zegrean — judecător
Carmen Cătălina Gliga — procuror
Mihaela Ionescu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 123¹ din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, excepție ridicată de Societatea Comercială „Pheonix Records” — S.R.L. din București în

Dosarul nr. 13.605/3/2007 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal răspunde apărătorul părții U.C.M.R.-ADA, avocat Alexandru Roată-Palade, cu împuternicire la dosar, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Apărătorul părții prezente solicită respingerea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, susține că textul de lege criticat reprezintă tocmai concretizarea principiului constituțional al garantării și ocrotirii dreptului de proprietate. Totodată, consideră că implementarea dispozițiilor Directivei Parlamentului European și a Consiliului 2001/29/CE este un atribut al legiuitorului și nu poate constitui un aspect de neconstituționalitate de competența instanței de contencios constituțional.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă. În acest sens, face referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia, când statul nu transpune o directivă ori o implementează incorect, judecătorul național este chemat să se pronunțe asupra acestor aspecte.

După dezbaterile cauzei, se prezintă apărătorul autorului excepției, avocatul Matei Șovărel, cu împuternicire la dosar, care, reiterând motivele cuprinse în notele scrise depuse la dosarul cauzei, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. De asemenea, depune la dosar și un set de înscrisuri.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 13.605/3/2007, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 123¹ din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Phoenix Records” — S.R.L. din București într-o cauză civilă privind drepturi de autor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că prevederile art. 123¹ din Legea nr. 8/1996 nu au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, care a transpus în dreptul intern prevederile Directivei Parlamentului European și a Consiliului 2001/29/CE din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 006 din 10 ianuarie 2002. De asemenea, arată că, pe de o parte, potrivit paragrafului 23 din Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2001/29/CE, *„dreptul autorului de comunicare către public [...] trebuie înțeles ca înglobând toate comunicările către public, care nu este prezent acolo de unde vine comunicarea”,* iar, pe de altă parte, textul de lege criticat prevede că gestiunea colectivă este obligatorie în ceea ce privește dreptul de comunicare publică a

operelor muzicale, fără să facă distincție între *comunicarea directă* (când publicul este prezent) și *comunicarea indirectă* (când publicul nu este prezent). În acest fel, norma criticată contravine dispozițiilor Directivei Parlamentului European și a Consiliului 2001/29/CE și, pe cale de consecință, dispozițiilor art. 148 alin. (2) din Constituție. Totodată, susține că prevederile criticate sunt contrare și dispozițiilor constituționale ale art. 44 privind garantarea proprietății private, inclusiv a proprietății intelectuale. În fine, consideră că textul de lege criticat contravine și dispozițiilor art. 135 alin. (2) lit. a) și c) din Constituție, de vreme ce în cazul autorilor care își interpretează în concerte propriile creații muzicale și care sunt și organizatorii propriilor concerte se interpune, artificial, organismul de gestiune colectivă, cu consecința diminuării drepturilor financiare aferente acestor spectacole.

Tribunalul București — Secția a III-a civilă consideră că prevederile criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate. În acest sens, arată că reglementarea cu titlu obligatoriu a gestiunii colective în exercitarea unor drepturi de autor și drepturi conexe s-a făcut în considerarea imposibilității practice de exercitare individuală a acestor drepturi și, în beneficiul autorilor și titularilor de drepturi conexe care nu ar putea pretinde sumele convenite, fiecare în parte, direct de la utilizatori. Totodată, consideră că este neîntemeiată și critica de neconstituționalitate prin raportare la dispozițiile art. 148 alin. (2) din Constituție, întrucât, în legislația internă, sunt direct aplicabile numai prevederile regulamentelor europene obligatorii, nefiind cazul Directivei Parlamentului European și a Consiliului 2001/29/CE. Menționează că directivele comunitare trebuie transpuse de către statele membre în legislația internă într-un anumit interval de timp, stabilit în textul acesteia.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că exercitarea prerogativelor dreptului de proprietate nu trebuie absolutizată, iar legiuitorul este îndreptățit să stabilească conținutul și limitele acestuia.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Prin încheiere, instanța de judecată a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a

prevederilor art. 123¹ din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe. Din notele scrise ale autorului, însă, rezultă că motivele de neconstituționalitate privesc doar prevederile art. 123¹ alin. (1) lit. e) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 26 martie 1996, astfel cum au fost introduse prin art. I punctul 90 din Legea nr. 285/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 30 iunie 2004, având următorul conținut:

— „Art. 123¹. — *Gestiunea colectivă este obligatorie pentru exercitarea următoarelor drepturi:*

[...] e) *dreptul de comunicare publică a operelor muzicale, cu excepția proiecției publice a operelor cinematografice.*”

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată, ale art. 135 alin. (2) lit. a) și c) relative la obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, stimularea cercetării științifice și tehnologice naționale, a artei și protecția dreptului de autor și ale art. 148 alin. (2) privind prioritatea, ca urmare a aderării, a prevederilor tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și a celorlalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Titularii dreptului de autor și ai drepturilor conexe își pot exercita drepturile recunoscute prin Legea nr. 8/1996 în mod individual sau, pe bază de mandat, prin organismele de gestiune colectivă. Ca urmare a modificării Legii nr. 8/1996 prin Legea nr. 285/2004, gestiunea facultativă a acestor drepturi reprezintă regula, pe cale de excepție, prevederile art. 123¹ din Legea nr. 8/1996 stabilind că gestiunea colectivă este obligatorie pentru exercitarea drepturilor prevăzute expres la literele a)—g)

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 123¹ alin. (1) lit. e) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, excepție ridicată de Societatea Comercială „Pheonix Records” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 13.605/3/2007 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 martie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru modificarea art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 546/2005 privind aprobarea Strategiei de privatizare a Societății Comerciale Filiala de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice „Electrica Muntenia Sud” — S.A., a unor măsuri pentru punerea în aplicare a strategiei, precum și privind constituirea Comisiei pentru coordonarea privatizării acestei societăți

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Articolul 13 din Hotărârea Guvernului nr. 546/2005 privind aprobarea Strategiei de privatizare a Societății Comerciale Filiala de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice „Electrica Muntenia Sud” — S.A., a unor măsuri pentru punerea în aplicare a strategiei, precum și privind constituirea Comisiei pentru coordonarea privatizării acestei societăți, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 7 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Se constituie Comisia pentru coordonarea privatizării Societății Comerciale Filiala de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice «Electrica Muntenia Sud» — S.A., alcătuită din 7 membri, după cum urmează:

1. ministrul economiei, președinte;
2. șeful Oficiului Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie;

3. secretarul de stat numit prin ordin al ministrului economiei;
4. secretarul de stat numit prin ordin al ministrului finanțelor publice;
5. secretarul de stat numit prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale;
6. secretarul de stat numit prin ordin al ministrului mediului;
7. președintele Consiliului de administrație al Societății Comerciale de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice «Electrica» — S.A.

(2) Prin ordin al ministrului, fiecare instituție reprezentată în Comisia pentru coordonarea privatizării Societății Comerciale Filiala de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice «Electrica Muntenia Sud» — S.A. își desemnează câte un membru supleant.”

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul economiei,
Adriean Videanu
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 11 martie 2009.
Nr. 282.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.720/2008 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, precum și pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 1.720/2008 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 6 ianuarie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 7, alineatul (3) va avea următorul cuprins:**
„(3) Numărul maxim de posturi pentru aparatul propriu al Ministerului Economiei este de 482, exclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetului ministrului.”

2. La anexa nr. 1 „Structura organizatorică a Ministerului Economiei”, nota privind numărul maxim de posturi va avea următorul cuprins:

„Numărul maxim de posturi = 482 (exclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetului ministrului).”

Art. II. — Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 28 ianuarie 2009, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (2), după litera v) se introduce o nouă literă, litera x), cu următorul cuprins:

„x) de autoritate administrativă de înfrățire instituțională responsabilă cu managementul administrativ și financiar al proiectelor de înfrățire instituțională în care România va avea rol de asistență tehnică.”

2. La articolul 3 alineatul (1), punctul 54 se modifică și va avea următorul cuprins:

„54. gestionează asistența financiară nerambursabilă acordată României de Uniunea Europeană, prin instrumente financiare de preaderare și postaderare, potrivit prevederilor memorandumurilor de înțelegere, memorandumurilor și acordurilor ori deciziilor de finanțare semnate de Guvernul României și de Comisia Europeană sau ale altor documente prin care se acordă aceasta, precum și asistența financiară rambursabilă acordată de instituții financiare internaționale, îndeplinind funcția de autoritate contractantă și de autoritate de plată, pentru programele din domeniul său de activitate;”

3. La articolul 7, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Numărul maxim de posturi pentru aparatul propriu al Ministerului Finanțelor Publice este de 1.846, exclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetului ministrului.”

4. După articolul 8 se introduce un nou articol, articolul 8¹, cu următorul cuprins:

„Art. 8¹. — Pe lângă Ministerul Finanțelor Publice, în calitate de Autoritate Administrativă de Înfrățire Instituțională, funcționează activitatea de derulare și gestionare a proiectelor de înfrățire instituțională finanțate de Uniunea Europeană, pentru care România are rol de donator de asistență tehnică, finanțată integral din venituri proprii, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2008.”

5. La anexa nr. 1 „Structura organizatorică a Ministerului Finanțelor Publice”, nota privind numărul maxim de posturi se modifică și va avea următorul cuprins:

„Numărul maxim de posturi = 1.846 (exclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetului ministrului).”

6. La anexa nr. 1, punctul 5 din subsolul anexei se modifică și va avea următorul cuprins:

„5. Se organizează și funcționează la nivel de direcție generală și îndeplinește funcția de Fond Național pentru asistența financiară de preaderare, conform Hotărârii Guvernului nr. 1.011/1999, Hotărârii Guvernului nr. 1.328/2000, și de Autoritate de Certificare și Plată pentru Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European, Fondul de Coeziune și Instrumentul de Asistență pentru Preaderare, conform Hotărârii Guvernului nr. 457/2008.”

Art. III. — În termen de 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei hotărâri, Ministerul Economiei și Ministerul Finanțelor Publice vor încheia un protocol prin care vor fi reglementate transferul posturilor vacante și modul de exercitare de către cele două instituții a atribuțiilor aferente Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice”.

Art. IV. — Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă modificările în structura bugetului de stat, în bugetele ordonatorilor principali de credite și în anexele la acestea, potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul economiei,

Adrian Videanu

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Pogea

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,

Marian Sârbu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia a unor construcții aflate în administrarea Penitenciarului Poarta Albă

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 10 alin. (2) și al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia a unor construcții aflate în administrarea Penitenciarului Poarta Albă, situate în localitatea Poarta Albă, Str. Coloniilor nr. 69, județul Constanța, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Trecerea în domeniul privat al statului a construcțiilor prevăzute la alin. (1) se face în vederea scoaterii din funcțiune și demolării acestora.

(3) După scoaterea din funcțiune și demolarea construcțiilor prevăzute la alin. (1), Penitenciarul Poarta Albă își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică.

Art. 2. — Anexa nr. 11 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică în mod corespunzător.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

p. Ministrul justiției și libertăților cetățenești,
Alina Mihaela Bica,
secretar de stat
Ministrul dezvoltării regionale și locuinței,
Vasile Blaga
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 18 martie 2009.
Nr. 316.

ANEXĂ

**DATELE DE IDENTIFICARE
a construcțiilor aflate în administrarea Penitenciarului Poarta Albă care trec din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia**

Nr. crt.	Adresa imobilului	Persoana juridică în administrarea căreia se află imobilul	Caracteristicile bunului care trece în domeniul privat al statului
1.	Localitatea Poarta Albă, Str. Coloniilor nr. 69, județul Constanța	Penitenciarul Poarta Albă	Dormitor condamnați/A, nr. M.F. — 36458 Suprafața construită = 253,57 m ² Valoarea contabilă = 32.263,82 lei
2.	Localitatea Poarta Albă, Str. Coloniilor nr. 69, județul Constanța	Penitenciarul Poarta Albă	Dormitor condamnați/B, nr. M.F. — 36459 Suprafața construită = 267,71 m ² Valoarea contabilă = 34.168,55 lei

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

pentru abrogarea pct. 5.3.2 alin. 2 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 146/2002 privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului, aprobată cu modificări prin Legea nr. 201/2003, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.235/2003

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă prevederile punctului 5.3.2 alineatul 2 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 146/2002 privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului, aprobată cu modificări prin Legea nr. 201/2003, aprobate prin Ordinul ministrului

finanțelor publice nr. 1.235/2003, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 734 din 21 octombrie 2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 19 martie 2009.
Nr. 528.

★

CUANTUMUL TOTAL

**al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2008,
conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice
și a campaniilor electorale**

Partidul Conservator — Filiala Județeană Gorj:

- cuantumul total al veniturilor din cotizații: 18.243 lei;
- venituri din contribuții bănești: 4.500 lei;
- nu există membri de partid care să fi plătit cotizații în anul 2008 a căror valoare însumată să depășească 10 salarii minime brute pe țară.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 429109